

Téma: Vedoucí osobnost – co číst?**Anotace kapitoly z knihy Stevena B. Sampla „The Contrarian’s Guide to Leadership“****Kap. 4.: You Are What You Read**

V mnohem větší míře než jsme ochotni připustit platí, že jsme to, co čteme. Proto je výběr toho, co čte, pro každého šéfa prvořadou záležitostí.

Sample ilustruje svůj postoj k této otázce na hypotetické situaci: šéf je přinucen aby se rozhodl, zda si přečte čerstvé číslo New York Times nebo si stejnou dobu bude číst Machiavelliho Vladaře. Konvenční názor je jasný – měl by si přečíst noviny: aby měl čerstvé informace, Machiavelliho knížka je stovky let stará a zašlá a navíc ji vzdělaný šéf četl už kdysi ve škole. Samplovo stanovisko je také jasné: vynechá-li šéf četbu novin, nic se nestane, ale zmešká-li příležitost číst (i opakovaně) Machiavelliho knihu nebo některý ze „supertextů“, poškodí tím své vůdcovské schopnosti.

Supertexty nazývá ta literární díla, která jsou už po staletí hojně čtena. S názory v supertextech obsaženými se vůdce nemusí ztotožňovat, ale číst tyto texty je pro něho důležité kvůli nadčasovým pravdám o lidské povaze, které jsou v nich obsaženy. Lidská povaha se (v rozporu s rozšířenou současnou pověrou) po staletí vůbec nemění. U supertextů je navíc důležité nejen co říkají, ale i jak to říkají, jaké metafory používají apod. - tím, že se po staletí čtou, je jejich vliv velmi hluboký.

Supertextů je jen několik málo desítek, v kapitole je jich dlouhá řada vyjmenována, pro moderní šéfy považuje Sample za důležité číst opakovaně zejména tyto: Machiavelliho Vladaře, příběhy Mojžíše, Davida, Ježíše a Pavla v příslušných biblických knihách, Platonovu Republiku, Hamleta, Othella, Antigonu a Božskou komedii.

Nebezpečí, které pro nezávislé myšlení představují noviny, je v kapitole věnováno hodně prostoru:

- noviny nás ovlivňují už výběrem toho, co, kde a jak zveřejní,
- stačí se podívat na staré ročníky, aby se člověk přesvědčil, jak noviny špatně odhadují priority - např. v New York Times počátkem 50. let nebylo na titulních stránkách nic o nejdůležitějších tématech následujících dvou desetiletí: Vietnamu, rasové segregaci, tranzistorech, počítačích, výzkumu vesmíru, znečišťování životního prostředí, transplantacích orgánů, diskriminaci žen, středovýchodní naftě, apod.,
- v novinách, jako ve všech mediích, panuje silná stádní mentalita,
- novinářská etika se liší od vědecké - novinář si smí mezi fakty vybírat - stačí, že jsou pravdivá (to na druhou stranu pomáhá chránit demokracii),
- noviny často obsahují i věcné chyby.

Sample podnikl pokus (o kterém řekl jen své ženě) a půl roku nečetl žádné noviny ani se nedíval na TV zprávy. Přitom zjistil: na začátku měl silné abstinční potíže, po jejich překonání získal pocit svobody a autonomie, o všech důležitých událostech se dozvěděl nejpozději během 12 hodin (od kolegů), přitom byl většinou informován lépe a vyváženěji než když noviny četl.

Noviny začal znovu číst, ale řídí se mj. těmito pravidly:

- čte je hlavně pro zábavu,
- když na někoho v novinách útočí, připomene si, že mohou existovat skrytá fakta v jeho prospěch,
- uvědomuje si stádní mentalitu novinářů,
- připomíná si, že v novinách je všechno líčeno černobíle,
- ví, že příběhy, které se do novin nehodí, jsou pro něho často důležitější,

Téma: Vedoucí osobnost – co číst?

- připomíná si, že i v nejlepších novinách jsou někdy chyby,
- jestliže je novinová zpráva důležitá, probere ji s kolegy,
- ví, že číst noviny není povinnost – je to jako u seriálů: nic se nestane, když pár pokračování vynechá (dokonce někdy pár týdnů vynechává úmyslně, má-li pocit, že ho ovládá návyk).

Jak Sample organizuje své čtení:

1. představuje si, že texty tvoří kontinuum – na levém konci jsou noviny, na pravém „supertexty“
2. rozhodl se věnovat 30 minut denně čtení: novinám a jiným tiskovinám z levého konce 10 minut, 20 minut knihám (tzn. na knihy má 120 hodin ročně a díky tomu se za svou kariéru stal velmi sečtělým člověkem),
3. jestliže se ocitne v časové tísní, ošidí levý konec.

A jak si vybírá knihy ke čtení:

- buď čte staré osvědčené,
- nebo provede průzkum mezi lidmi, kteří knihu četli - nechá si od několika vyprávět nejsilnější místo – často to úplně stačí a takto ušetří desítky hodin.